03/02/2019

Ο Ιερέας-Απόφοιτος του Χάρβαρντ που βοηθά τα άτομα με Αναπηρία

Αυτοκέφαλες Εκκλησίες / Εκκλησία της Ελλάδος

Έχουμε συναντήσει πολλούς ιερείς οι οποίοι με διακριτική, αλλά σημαντική παρουσία και πράξη βρίσκονται δίπλα στους συνανθρώπους μας.

Ο αρχιμανδρίτης Απόστολος Καβαλιώτης είναι ένας άνθρωπος που βρίσκεται στην ιεροσύνη και τιμά το λειτούργημα αυτό. Συγκεκριμένα:

Τον καλούν σε πανεπιστήμια του εξωτερικού για διαλέξεις πάνω σε αυτό το εξαιρετικά ευαίσθητο θέμα, ενώ έχει βραβευτεί από την ελληνική Πολιτεία και από φορείς του εξωτερικού για την πλούσια και ουσιαστική δράση του.

Ο αρχιμανδρίτης Απόστολος Καβαλιώτης, κληρικός της Μητρόπολης Αλεξανδρουπόλεως και διδάκτωρ Ειδικής Παιδαγωγικής και Ψυχολογίας στο Πανεπιστήμιο Αθηνών, κατάλαβε νωρίς τι σημαίνει να είναι κανείς διαφορετικός.

Είναι Διδάκτωρ και κάτοχος μεταδιδακτορικού στο Παιδαγωγικό Τμήμα Δημοτικής Εκπαίδευσης, εξειδικεύτηκε στον αυτισμό στο Πανεπιστήμιο του Χάρβαρντ και

στην αντιμετώπιση του πόνου στο Πανεπιστήμιο της Νέας Υόρκης.

Ως εθελοντής του ΟΗΕ εδώ και 30 χρόνια, ο π. Απόστολος συμμετείχε σε πολλές ανθρωπιστικές αποστολές, όπως στην Ινδία, πλησίον της Μητέρας Τερέζα (1984-1987), ενώ η κυβέρνηση της Ινδίας του απένειμε τον τίτλο του Πολίτη της Αγάπης.

Πρωτοστάτησε στον αγώνα για την κατάργηση των βομβών στη Γιουγκοσλαβία (1993), ως μέλος της ομάδας της πριγκίπισσας Νταϊάνα, ενώ συμμετείχε ως εθελοντής στους αγώνες κατά των φυλετικών διακρίσεων στο Γιοχάνεσμπουργκ (1992). Το 2007 βραβεύτηκε για το έργο του από την Ακαδημία Αθηνών, ενώ το 2014 συμπεριλήφθηκε στις 50 προσωπικότητες από όλο τον κόσμο που δέχτηκε ο Πάπας στο Βατικανό.

«Αφόρμηση για την ενασχόλησή μου με την Ειδική Αγωγή και Εκπαίδευση ήταν όταν βρέθηκα, σε πολύ μικρή ηλικία, στην Καλκούτα της Ινδίας, ως εθελοντής του ΟΗΕ. Εκεί είδα ανθρώπους χωρίς ίχνος υγείας, είδα λεπρούς και συναναστράφηκα μαζί τους, όπως τους συναναστράφηκε όλη η ομάδα που ήταν εκεί. Τότε ανακάλυψα ότι η διαφορά είναι δικαίωμα και δεν είναι υποχρέωση να την αποδεχθεί κανείς».

Ο π. Απόστολος βοηθά άτομα με αναπηρία όλων των ηλικιών, από την προσχολική ηλικία έως και την ενηλικίωσή τους, και γνωρίζει από πρώτο χέρι τις ανάγκες αλλά και τις ικανότητές τους.

«Ενώ η ανθρωπότητα ξεκίνησε με καύχηση για τα επιτεύγματα της επιστήμης και της τεχνολογίας, ο στόχος του σημερινού εκπαιδευτικού συστήματος είναι περισσότερο ακαδημαϊκός και επικοινωνιακός και λιγότερο κοινωνικός και αναδημιουργικός» σημειώνει ο π. Απόστολος και προσθέτει: «Ενας εξαιρετικός επιστήμονας και πάρα πολύ φίλος μου στη Λάρισα είχε πει ότι σήμερα, ενώ ένα άτομο με αναπηρία φοιτά σε ένα δημοτικό σχολείο, σε ένα νηπιαγωγείο, σε ένα εργαστήριο επαγγελματικής κατάρτισης, σε ένα ΤΕΕ Ειδικής Αγωγής ή σε ένα ειδικό επαγγελματικό γυμνάσιο και λύκειο και πάρα το γεγονός ότι υπάρχει ένας χορός χρημάτων γύρω από το άτομο με αναπηρία, το ίδιο έχει μικρή πρόσβαση σε αυτό το κομμάτι».